

Sygn. akt II K 845/16

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

w obecności protokolanta: sekretarza sądowego Agnieszki Pyszczak

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Rzadkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 20.02.2018r., 29.05.2019r., 12.06.2018r. ,11.09.2019r.,27.11.2018r., 26.02.2019r., 21.01.2019r. 08.04.2019r, 30.05.2019r.

sprawy **P. G. (1)**, syna B. i A. z domu A., urodzonego (...) 1070 roku w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 listopada 2014 r. w G., woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną R. G. w ten sposób, że wszczywał awantury, podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, poniżał, szantażował odebraniem dzieci, wyganiał z domu a nadto stosował przemoc ekonomiczną ograniczając środki finansowe,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

II. w okresie od stycznia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 02 maja 2016 roku w G. woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją byłą żoną R. G., w ten sposób, że wszczywał awantury domowe podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, wielokrotnie groził jej zabójstwem, naruszył jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, zaś w dniu 01 maja 2016 roku kopał wymienioną po pośladkach, nogach, plecach oraz uderzył pięścią w twarz powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na nogach oraz rozcięcie wargi, które to skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu to jest o czyn z art. 207 § 1k.k. w zb. z art. 157 § 2k.k. w zw. z art. 11§2k.k.

III. w okresie od 14 lipca 2017 roku do 18 września 2017 roku w G., woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną R. G. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury domowe w czasie których wyzywał ją wulgarnymi i obelżywymi słowami, kontrolował, zabraniał z korzystania z kuchni, energii elektrycznej, gazu, szarpał za ręce i włosy, kopał po nogach a ponadto w dniu 29 sierpnia 2017 roku kopnął ją w prawą nogę oraz szarpał za włosy w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci drobnych sińców i zadrapań na udzie lewym, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż siedem dni.

tj. o czyn z art. 207§1 kk w zb. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

IV. w okresie od czerwca 2017 roku, daty bliżej nieustalonej do 15 lipca 2017 roku w G., woj. (...), dokonał ukrycia dokumentów w postaci świadectw pracy z prowadzonej w latach 2007-2008 działalności gospodarczej, aktu notarialnego oraz dokumentacji lekarskiej, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając tym na szkodę R. G..

tj. z art. 276 k.k.

I.oskarżonego **P. G. (1)** uznaje za winnego popełniania zarzucanych mu czynów wyczerpujących w pkt I dyspozycję art. 207§ 1 k.k., w pkt II art. 207 § 1k.k., w pkt III art. 207 § 1k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w pkt IV art. 276 k.k. i za to: za czyn z pkt I na podstawie art. 207 § 1k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z pkt II na podstawie art. 207 § 1k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt III na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 8 ( ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt IV wymierza mu karę 4 ( czterech) miesięcy pozbawieni wolności;

II.na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności ;

III.na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5, 7a k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania od nadużywania alkoholu, powstrzymania od kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do pokrzywdzonej R. G. na odległość mniejszą niż 10 metrów;

V.na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora; VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. kwotę (...) złotych tytułem reprezentowania oskarżycielki posiłkowej;

VII.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 ( sto osiemdziesiąt) opłaty i 1000 (tysiąc) złotych tytułem zwrotu wydatków w części, z w pozostałym zakresie zwalnia go od ich zapłaty.

Sygnatura akt : II K 845/16

## UZASADNIENIE

P. G. (1) został oskarżony przez Prokuraturę Rejonową w Puławach o to, że w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 listopada 2014 r. w G., woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną R. G. w ten sposób, że wszczynał awantury, podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, poniżał, szantażował odebraniem dzieci, wyganiał z domu a nadto stosował przemoc ekonomiczną ograniczając środki finansowe, tj. o czyn z art. 207 § 1 kk; w okresie od stycznia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 02 maja 2016 roku w G. woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją byłą żoną R. G., w ten sposób, że wszczynał awantury domowe podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, wielokrotnie groził jej zabójstwem, naruszył jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, zaś w dniu 01 maja 2016 roku kopał wymienioną po poślądkach, nogach, plecach oraz uderzył pięścią w twarz powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na nogach oraz rozcięcie wargi, które to skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu to jest o czyn z art. 207 § 1kk w zb. z art. 157 § 2kk w zw. z art. 11§2kk; w okresie od 14 lipca 2017 roku do 18 września 2017 roku w G., woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną R. G. w ten sposób, że wielokrotnie wszczynał awantury domowe w czasie których wyzywał ją wulgarnymi i obelżywymi słowami, kontrolował, zabraniał z korzystania z kuchni, energii elektrycznej, gazu, szarpał za ręce i włosy, kopał po nogach a ponadto w dniu 29 sierpnia 2017 roku kopnął ją w prawą nogę oraz szarpał za włosy w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci drobnych sińców i zadrapań na udzie lewym, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż siedem dni j. o czyn z art. 207§1 kk w zb. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk; w okresie od czerwca 2017 roku, daty bliżej nieustalonej do 15 lipca 2017 roku w G., woj. (...), dokonał ukrycia dokumentów w postaci świadectw pracy z prowadzonej w latach 2007-2008 działalności gospodarczej, aktu notarialnego oraz dokumentacji lekarskiej, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając tym na szkodę R. G.. tj. z art. 276 kk

P. G. (1) i R. G. byli małżeństwem od 1995r. do 2015r. , zamieszkiwali w G.. Z tego związku małżeńskiego posiadają dwóch synów. Syn M. jest obecnie pełnoletni, natomiast syn F. (...), pozostaje w rodzinie zastępczej u siostry R. G.. P. G. (1) i R. G. mają ograniczoną władzę rodzicielską nad małoletnim F..

P. G. (1) w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 listopada 2014 r. w G., woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną R. G. w ten sposób, że wszczywał awantury, podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, poniżał, szantażował odebraniem dzieci, wyganiał z domu a nadto stosował przemoc ekonomiczną ograniczając środki finansowe. Następnie P. G. (1) w okresie od stycznia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 02 maja 2016 roku znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją byłą żoną R. G., w ten sposób, że wszczywał awantury domowe podczas których wypowiadał pod jej adresem słowa powszechnie uznane za wulgarne i obelżywe, wielokrotnie groził jej zabójstwem, naruszył jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, zaś w dniu 01 maja 2016 roku kopał wymienioną po pośladvach, nogach, plecach oraz uderzył pięścią w twarz powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na nogach oraz rozcięcie wargi, które to skutkowało rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu. Ponadto P. G. (1) okresie od 14 lipca 2017 roku do 18 września 2017 roku ,znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną R. G. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał awantury domowe w czasie których wyzywał ją wulgarnymi i obelżywymi słowami, kontrolował, zabraniał z korzystania z kuchni, energii elektrycznej, gazu, szarpał za ręce i włosy, kopał po nogach a ponadto w dniu 29 sierpnia 2017 roku kopnął ją w prawą nogę oraz szarpał za włosy w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń cała w postaci drobnych sińców i zadrapań na udzie lewym, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż siedem dni. W okresie od czerwca 2017 roku, daty bliżej nieustalonej do 15 lipca 2017 roku w G. P. G. (1) dokonał ukrycia dokumentów w postaci świadectw pracy z prowadzonej w latach 2007-2008 działalności gospodarczej, aktu notarialnego oraz dokumentacji lekarskiej, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając tym na szkodę R. G..

(zeznania świadków: R. G. k. 691v-693,710v-711,769v-770v H. K. k. 703v-704v,50-51; A. M. k. 705-705v,52-53; D. M. k. 706-707,76-77,621-622 E. F. k. 707-709, 83-84,391-392,601-602,627-628; H. F. k. 709v-710,610-611; P. G. (2) k. 721-721v,394-395; S. L. k. 722-722,415v; A. B. k.722v-723v,409-410; M. G. k. 724-724v, 86; P. K. k.762v-763v, 64-65;K. P. k.763v-764,63; F. G. k.508-509,804-815; raporty interwencji policyjnych k.60-62,383,384,617,618; dokumentacja z Gminnego Zespołu (...) k. 88- 135; karty czynności nadzoru k.172-270,736-737; dokumentacja dotycząca Niebieskiej karty k. 369-372,646-666; opinie lekarskie k. 469,624, dokumentacja lekarska k. 616; postanowienia w sprawach III Nsm (...)i III Nsm(...)k. 733,767,768; opinia RODK k. 738-739, 748-760,postanowienie w sprawie (...)k. 632-634).

***Oskarżony nie przyznał się zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż nie jest prawdą aby znęcał się nad swoją żoną. Nie wszczywał awantur, wszczywała je żona, gdyż była pod wpływem alkoholu. Żona praktycznie pije codziennie. Ostatnia interwencja była 6 stycznia 2018r. Wezwał policję, gdyż żona była pod wpływem alkoholu i wszczyła awanturę ( k. 691-691v, 288-289).***

***Sąd Rejonowy zważył co następuje:***

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzecza, aby znęcał się nad żoną psychicznie i fizycznie w okresach w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 listopada 2014 r., od stycznia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 02 maja 2016r. , w okresie od 14 lipca 2017 roku do 18 września 2017 roku oraz spowodował obrażenia ciała skutkujące rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu a nadto, że ukrył jej dokumenty, którymi nie miał prawa rozporządzać. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego stoją w sprzeczności z zeznaniami zeznania świadków: R. G. (k. 691v-693,710v-711,769v-770v),H. K. (k. 703v-704v,50-51); A. M. (k. 705-705v,52-53); D. M. (k. 706-707,76-77,621-622), E. F. (k. 707-709, 83-84,391-392,601-602,627-628); H. F. (k. 709v-710,610-611); P. G. (2) (k. 721-721v,394-395); S. L. (k. 722-722,415v); A. B. (k. 722v-723v,409-410); M. G. (k. 724-724v, 86); P. K. (k. 762v-763v, 64-65); K. P. (k. 763v-764,63); F. G. (k. 508-509, 804-815) oraz dowodami z dokumentów w postaci: raportów interwencji policyjnych (k. 60-62,383,384,617,618); dokumentacji z Gminnego

Zespołu (...) (k. 88- 135); kart czynności nadzoru (k.172-270,736-737); dokumentacji dotyczącej Niebieskiej Karty (k. 369-372,646-666); opiniami lekarskimi (k. 469,624), dokumentacji lekarskiej (k. 616); postanowienia w sprawach III Nsm(...)i III Nsm (...)k. (733,767,768); opinii RODK (k. 738-739, 748-760), postanowienia w sprawie (...) (k. 632-634), które to dowody Sąd obdarzył wiarą.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznawał się do popielenia zarzucanych mu czynów są próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, dlatego też są nieszczerze, nieprawdziwe i nieobiektywne i nie zasługują na wiarę. Zauważyć należy, iż oskarżony ciężar odpowiedzialności za swoje jakże naganne zachowanie chciał przerzucić w całości na swoją obecnie byłą żonę.

Wyżej przedstawiony stan faktyczny, Sąd ferujący orzeczenie, ustalił w pierwszym rzędzie, na podstawie zeznań właśnie R. G. ( k. 691v-693,710v-711,769v-770v. Co do zasady jej wypowiedzi pozbawione są sprzeczności, zaś wsparte pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań innych występujących w sprawie świadków: F. G. (k. 508-509, 804-815 ),H. K. (k. 703v-704v,50-51); A. M. (k. 705-705v,52-53); D. M. (k. 706-707,76-77,621-622), E. F. (k.707-709, 83-84,391-392,601-602,627-628); H. F. ( k. 709v-710,610-611); P. G. (2) ( k. 721-721v,394-395); S. L. (k. 722-722,415v); A. B. (k. 722v-723v,409-410); M. G. (k. 724-724v, 86); P. K. (k. 762v-763v, 64-65); K. P. (k. 763v-764,63), dają przekonujący obraz nie tylko, co do tego, że P. G. (1) dopuścił się przypisanych mu w wyroku czynów ale również ich przebiegu. Korespondują w pełni z zeznaniami ww. świadków zarówno związanymi pokrewieństwem z pokrzywdzoną, ale również ambiwalentnie nastawionymi do stron. Ponadto znajdują one potwierdzenie w raportach interwencji policyjnych (k. 60-62,383,384,617,618); dokumentacji z Gminnego Zespołu (...) (k. 88- 135); kartach czynności nadzoru (k.172-270,736-737); dokumentacji dotyczącej Niebieskiej Karty (k. 369-372,646-666); opiniach lekarskich (k.469,624), dokumentacji lekarskiej (k. 616); postanowieniach w sprawach III Nsm(...)i III Nsm (...)k. (733,767,768); opiniach RODK (k. 738-739, 748-760); postanowieniu Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie (...) wraz jego uzasadnieniem (k. 632-634). Dowody te były przydatne do ustalenia w jaki sposób oskarżony zachowywał się wobec żony a także czasokresu przestępnego jego zachowania odnośnie czynów z art. 207 § 1 k.k. oraz spowodowania obrażeń ciała, ukrycia dokumentów należących do pokrzywdzonej.

W świetle powyższych wiarygodnych dowodów nie może pozbawić wiarygodności zeznań pokrzywdzonej opinia biegłej psycholog a w szczególności wynikające z niej wnioski. Biegła stwierdziła, iż opiniowana nie jest osobą upośledzoną umysłowo. Aktualne funkcjonowanie poznawcze jest obniżone głównie z uwagi na wieloletnie spożywanie alkoholu i dotyczy globalnie wszystkich funkcji poznawczych. Szczególne trudności obserwuje się w zakresie koncentracji uwagi oraz sprawności pamięci. Obniżona lecz pozostająca w granicach normy wiekowej jest zdolność postrzegania, zapamiętywania oraz odtwarzania swoich postrzeżeń. Deficyty poznawcze widoczne są u opiniowanej przede wszystkich w okresach aktywnego picia. Aktualne funkcjonowanie emocjonalno- społeczne badanej jest zaburzone głównie z uwagi na jej uzależnienie od alkoholu. Skutkiem tego badana wykazuje trudności w realizowaniu i wypełnianiu ról rodzinnych, społecznych i zawodowych. Jest chwiejna emocjonalnie, ma zaburzony samokrytycyzm oraz obniżony wzgląd w swoją postawę. Ponadto opiniowaną cechuje małe poczucie własnej wartości, brak wiary w swoje możliwości i sprawczość. Z tego powodu łatwiej może ulegać wpływowi innych osób. Opiniowana nadal pozostaje w istotnie silnej zależności emocjonalnej ze strony byłego męża. Wspomnienie o nim powoduje u niej silne napięcie emocjonalne, wzmożenie nastroju, lęk. Kobieta bardzo silnie postrzega siebie w utrwalonej postawie ofiary przemocy, z której nie potrafi się uwolnić. W sposób destrukcyjny niweluje napięcie psychiczne nadużywając alkoholu. Męża oraz jego zachowanie w stosunku do niej postrzega jako przyczynę swojego uzależnienia oraz nieumiejętność utrzymania abstynencji ( k. 776).

Także opinia psychologiczna dotycząca F. G. nie pozbawia wiarygodności jego zeznań. Biegła stwierdziła, iż świadek funkcjonuje intelektualnie na poziomie normy wiekowej, w tym ma prawidłową zdolność postrzegania, zapamiętywania postrzeżeń oraz odtwarzania postrzeżeń. Ma zaburzenia w rozwoju emocjonalnym na skutek długotrwałej przeciążeniowej psychicznie sytuacji konfliktowej pomiędzy rodzicami. U opiniowanego widoczna jest deprivacja potrzeby bezpieczeństwa psychicznego. Chłopiec został wciągnięty w konflikt pomiędzy rodzicami i sam przeżywa konflikt lojalnościowy w stosunku do nich. Jest skromny i wycofany. Cechuje go brak wiary w swoje możliwości. Wykazuje wiele zachowań asekuracyjnych – do trudnych emocjonalni sytuacji, z którymi sobie nie radzi.

Brak podstaw do stwierdzenia szczególnych skłonności do kłamstwa i fantazjowania. Brak podstaw do stwierdzenia szczególnych, innych niż wynikające z naturalnego procesu kształtowania się osobowości, tendencji do ulegania wpływom innych osób. Nie opowiada się zdecydowanie po stronie żadnego z rodziców, izoluje się psychicznie od nich i jednocześnie pozostaje pod psychicznym wpływem ich obojga, jako osób ważnych dla niego emocjonalnie, z niewielką przewagą pozytywnych emocji w stosunku do matki. W swojej ocenie sytuacji rodzinnej stara się jednak być obiektywny dostrzegając wady i zalety obojga rodziców. Ma poczucie że ojciec go lekceważy traktując instrumentalnie, ma do niego duży żal i cierpi z tego powodu. Matka z kolei go zawiodła go wielokrotnymi obietnicami powstrzymania od nadużywania alkoholu, których nie dotrzymała ( k. 513-516, 777).

Sąd przedmiotowe opinie uznał za wiarygodne, albowiem były one sporządzone w oparciu o całość materiału dowodowego, w tym uczestnictwo w przesłuchaniach, po przeprowadzeniu badań psychologicznych, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania.

Szczegółowa lektura zeznań występujących w sprawie świadków oraz wyjaśnień prowadzi do wniosku, że w sprawie bezsporne okazało się to, że pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżonym dochodziło do awantur. Różnica w przedstawianych przez oskarżonego i pokrzywdzoną sprowadza się do tego, iż inaczej P. G. (1) relacjonował przebieg tych awantur, ich tło sytuacyjne oraz swoje zachowanie. Inaczej, natomiast te okoliczności przedstawiali pokrzywdzona oraz świadkowie, których zeznania korespondują z zeznaniami R. G.. W zderzeniu wyłącznie tych dowodów należałoby stwierdzić, iż w sprawie zaistniały dwie wersje absolutnie się wykluczające. Rzecz jednak w tym, że to właśnie wypowiedzi pokrzywdzonej znalazły potwierdzenie w przeważającej części zgromadzonego materiału dowodowego. Nie tylko porównanie ilościowe dowodów przemawiających za sprawstwem oskarżonego pozwalało na zdeprecjonowanie jego wyjaśnień, ale przede wszystkim ich jakość. Oskarżony zasadniczo nie przyznawał się do sprawstwa i składał zbieżne relacje. O tym, że jego wyjaśnienia nie znalazły uznania Sądu przesądziły, zatem inne dowody, które z jego wypowiedziami zostały zderzone.

W ocenie Sądu opinie biegłej lekarza medycyny dotyczące doznanych przez R. G. obrażeń, mechanizmu ich powstania i skutków tych urazów, są pełne i jasne. Z opinii z dnia 13 maj 2016r. wynika, iż na skutek w dniu 01 maja 2016 roku kopnął wymienioną po poślaskach, nogach, plecach oraz uderzył pięścią w twarz powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na nogach oraz rozcięcie wargi, które to skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, natomiast z opinii z dnia 04 października 2017r to dniu 29 sierpnia 2017 roku kopnął ją w prawą nogę oraz szarpał za włosy w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń cała w postaci drobnych sińców i zadrapań na udzie lewym, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż siedem dni ( k. 469,624).

Zadaniem Sądu opinie biegłej odznaczają się wysokim stopniem fachowości. Są one rzetelne i szczegółowe w sposób wyczerpujący rozważają problem odniesionych przez pokrzywdzoną w przedmiotowych zdarzeniach obrażeń, mechanizmu powstania tych obrażeń i ich skutków.

W świetle opinii biegłej, potwierdzone zostały okoliczności wynikające z relacji pokrzywdzonej co do sposobu działania oskarżonego. Nie może zdyskredytować twierdzeń pokrzywdzonej teza zawarta w opinii z dnia 4 października 2017r. , iż drobne i liczne sińce na udzie nie korespondują z podanym przez pokrzywdzoną kopnięciem w prawą nogę, albowiem powyższe okoliczności potwierdzają świadkowie, chociażby siostra pokrzywdzonej D. M., czy też sąsiadka pokrzywdzonej a także raport interwencji policji z dnia 29 sierpnia 2017r. ( k. 617), aż wreszcie karta informacyjna z (...) w P. z 29 sierpnia 2017r. ( k. 616). Wynika z nich, iż pokrzywdzona została pobita przez męża.

Mając na uwadze zeznania pokrzywdzonej i wszystkie wymienione wyżej dowody z nimi korespondujące nie sposób uznać za wiarygodne zeznania matki oskarżonego A. G. (1) ( k. 715v-717, 74-75,79, 461-462), która przedstawiała zupełnie inny obraz pokrzywdzonej, w której to upatrywała same zło i negatywnie ją oceniała pod każdym względem. Świadek jako matka oskarżonego miała uzasadnione powody aby chronić syna za jego naganne zachowanie wobec żony.

Jeżeli chodzi o zeznania A. G. (2) ( k. 717v-718v, 276) oraz P. G. (3) ( k. 718v-720, 81-82), nie poszerzyły znacząco materiału dowodowego, albowiem świadkowie nie mieli szczegółowej wiedzy odnośnie relacji panujących pomiędzy małżonkami. Twierdzili, iż były problemy pomiędzy nimi. Z drugiej strony świadkowie jako osoby najbliższe dla oskarżonego ukrywali prawdziwe fakty, z obawy przed konsekwencjami dla oskarżonego. Wprawdzie świadek A. G. (2) bratowa oskarżonego twierdziła, iż z relacji R. G. wiadomo jej, iż mąż ją bił, co miało mieć miejsce ze 3 lata temu. Świadek potwierdziła także, iż matka oskarżonego używała wobec pokrzywdzonej najgorszych słów, kurwa, alkoholiczka. Myśli także, że się wtrącała w konflikty pomiędzy małżonkami, gdyż jest osoba wtrącającą, do ich życia także się wtrącała.

Podobnie Sąd ocenił, zeznania świadka J. W. ( k. 720-720v, 105-106), kolegi oskarżonego, który w negatywnym świetle przedstawiał pokrzywdzoną, natomiast zachowanie oskarżonego wybielał stwierdzając , iż nie widział oskarżonego pod wpływem alkoholu. Oczywiście nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony nadmiernie nadużywał alkoholu, podobnie jak jego żona, gdyż fakty te wynikają z wielu obiektywnych dowodów, m.in. syn stron na to wskazywał, także bratowa oskarżonego która podała, iż pili alkohol, zarówno jedno jak i drugie.

W celu potwierdzenia zdolności oskarżonego do brania udziału w postępowaniu karnym, oraz określenia zdolności jego do ponoszenia odpowiedzialności karnej zasięgnięto opinii biegłych lekarzy psychiatrów, których zadaniem było stwierdzić czy w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zdolność rozpoznania jego znaczenia i kierowania swoim postępowaniem ewentualnie czy zdolności te były ograniczone lub wyłączone. W konkluzji przedłożonej opinii, biegli stwierdzili, iż P. G. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani też upośledzoną umysłowo. Brak jest wystraszających kryteriów do rozpoznania u niego uzależnienie od alkoholu. Ponadto biegli orzekli, iż w czasie objętym zarzutem, prawidłowo rozpoznać znaczenie czynu i pokierować swoim postępowaniem, jak również, iż jest zdolny do udziału w procesie (opinia biegłych psychiatrów i psychologa k. 474).

Walorem mocy dowodowej obdarzono wywołaną w sprawie, opinię sądowo psychiatryczną. Sporządzona ona została według zasad rządzących procesem opiniowania. Zawiera wszystkie niezbędne elementy jak część wstępną, opisowo sprawozdawczą i właściwą opinię.

Stan faktyczny dotyczący warunków panujących pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną w okresie przypisanych mu w wyroku czynów ustalony został zarówno w oparciu o zeznania świadków naocznych jak i czerpiących wiedzę pośrednio. Ustalony został ponadto, w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, których wartość dowodowa nie była w zasadzie kwestionowana.

Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.

P. G. (1) zarzucono aktami oskarżenia popełnienie czynów z art. 207 §1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , art. 207 § 1 k.k. oraz art. 276 k.k.

Zgodnie z treścią przepisu. art. 207 §1 k.k. kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jest to typ przestępstwa formalnego – bezskutkowego – o zbiorowo oznaczonym czynie, przy czym dokonanie go polega na wypełnieniu znamienia czynności sprawczej ujętego czasownikiem „znęca się”. Znęcanie, zatem oznacza wielokrotne oddziaływanie fizyczne lub psychiczne na inną osobę, która dla bytu tego przestępstwa, powinna pozostawać w stosunku do sprawcy w określonej relacji. Osoba ta sanowi, zatem przedmiot czynności wykonawczej. Znęcanie może również w szczególnych przypadkach polegać na jednokrotnym zachowaniu sprawcy, i następować w stosunkowo zwartym czasie i miejscu.

Omawiany typ czynu zabronionego godzi w dobro, jakim jest prawidłowe funkcjonowanie rodziny – stanowiące główny przedmiot zamachu, ale nadto może godzić w inne dobra indywidualne podlegające ochronie jak cześć, godność, zdrowie czy też życie. Immanentną cechą omawianego typu czynu jest przewaga sprawcy nad ofiarą, która nie może się mu przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu.

Ze względu, iż znamię czynności sprawczej, jest wyrażone czasownikiem ocennym niedookreślonym – „znęca się „, jednocześnie nabrzmiałym treścią, czyn odpowiadający omawianemu typowi musi zostać popełniony z zamiarem bezpośrednim tj. takim, że sprawca chce się znęcać i do tego bezpośrednio zmierza. Oznacza to, że sprawca ma świadomość, jakie odczucia w sferze psychicznej wywoła swoim zachowaniem u ofiary, jakie spowoduje u niej dolegliwości fizyczne, polegające na odczuwaniu bólu i cierpienia, i właśnie tego chce.

Wartościując zachowanie P. G. (1) względem swojej żony w okresie przypisanych mu czynów w wyroku przez pryzmat tego, co wyżej, stwierdzić trzeba, że wszystkie znamiona czynu z art. 207 § 1 k.k. oraz art. 157 § 2 k.k. i art. 276 k.k. zostały przez niego zrealizowane.

Mimo tego, że oskarżony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zaprzeczał im, wypierał wpływ swojego negatywnego zachowanie na funkcjonowanie rodziny, wypierał problemy i swoje agresywne zachowanie wobec żony, nie widział też problemu w nadmiernym spożywaniu alkoholu przez siebie, za wszelkie konflikty obwiniał żonę i jej alkoholizm, tymczasem całokształt okoliczności przedmiotowych jednoznacznie wskazuje na bezpośredni zamiar towarzyszący jego zachowaniom oraz sam fakt ich popełnienia.

Dowody bezpośrednie w postaci zeznań pokrzywdzonej, także F. G. – o sprawstwie P. G. (1) – w opozycji do twierdzeń oskarżonego, wsparte dowodami pośrednimi natury osobowej jak i rzeczowej przesądziły, że oskarżony został uznany za winnego popełnienia czynów polegających na znęcaniu psychicznym i fizycznym nad żoną, spowodowania u niej obrażeń ciała, czy też ukrycia dokumentów. Na okoliczność przemocy psychicznej i fizycznej stosowanej wobec pokrzywdzonej w sprawie wystąpiły także liczne dowody pośrednie wymienione wyżej oraz liczne dowody z dokumentów.

Znamię czynności sprawczej oskarżony zrealizował przez znęcanie się psychiczne i fizyczne nad żoną. Znamienne jest przy tym, że jak wynika, że zgromadzonego materiału dowodowego, swoich zachowań dopuszczał się także pod wpływem alkoholu. Oskarżony kontentował się przy tym, dokuczaniem pokrzywdzonej w formie werbalnej, oddziałując na jej psychikę a także fizycznej polegającej na stosowaniu wobec niej takiej przemocy.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ponadto znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 k.k.

Oskarżony z rozmysłem dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej, albowiem w dniu 01 maja 2016 roku kopał wymienioną po pośladkach, nogach, plecach oraz uderzył pięścią w twarz powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na nogach oraz rozcięcie wargi, które to skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, a ponadto w dniu 29 sierpnia 2017 roku kopnął ją w prawą nogę oraz szarpał za włosy w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci drobnych sińców i zadrapań na udzie lewym, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż siedem dni.

Zgodnie z treścią art. 276 k.k. kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

W art. 276 k.k. przewidziane jest przestępstwo polegające na naruszeniu integralności dokumentu, jego funkcji lub dostępności dla osób uprawnionych. Ochronie z tego przepisu podlega dowodowa wartość dokumentów oraz prawa do dysponowania dokumentami (W. Wróbel, T. Sroka, w: Zoll, Wróbel (red.), Kodeks karny, t. 2, cz. II, 2017, s. 788)

Oдноśnie czynu z art. 276 k.k. oskarżony ukrył dokumenty należące do pokrzywdzonej pomimo, iż nie miał prawa nimi rozporządzać.

Mając powyższe na względzie, oskarżonemu przypisano popełnienie wszystkich zarzucanych mu aktami oskarżenia czynów.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd ferujący orzeczenie, wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, uznając, że jest on znaczny. Swoim czynem polegającym na znęcaniu się oskarżony zaatakował zdrowie psychiczne i fizyczne swojej żony. Godzono, zatem jednocześnie w dobra indywidualne, ale też i przynależne wszystkim, których uszanowanie warunkuje właściwy rozwój społeczny. Świadczy też o tym, uporczywy sposób działania oskarżonego polegający na częstym wyrządzaniu cierpień, dokuczaniu, rozpadzie więzi pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną. Mimo, że pojedyncze zachowania oskarżonego wypełniały znamiona innych występków (zniewagi, naruszenia nietykalności cielesnej, gróźb, uszkodzenia ciała), to jednak specyfika przestępstwa znęcania, która zakłada wielokrotność zachowań sprawcy, pozwala na zbiorową ocenę tych zachowań.

Zdawał on bowiem sobie sprawę, że postępując w sposób opisany wyżej, wyrządza pokrzywdzonej cierpienia, dolegliwości psychiczne i fizyczne. Czynił tak jednak, gdyż tego chciał i swój zamiar zrealizował.

Szkody emocjonalne, jaki wyrządził oskarżony swojej żonie nie zostały przez niego w toku postępowania ocenione nagannie, co oczywiście nie stanowi okoliczności obciążającej, wszak nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Niezłomność jego postawy, w toku postępowania, spowodowała, iż nie czynił starań o naprawienie rzeczonych szkód.

W sposobie, jakim posługiwał się oskarżony stwierdzić można zachowania awanturnika, który wykorzystując swoją przewagę psychologiczną, systematycznie i bez usprawiedliwienia szkodził żonie. Także zachowanie oskarżonego polegające na wykorzystaniu trudnego stanu psychicznego pokrzywdzonej do przekazania na jego rzecz nieruchomości stanowiących własność pokrzywdzonej zostało ocenione przez Sąd nagannie. Oskarżony po prostu z premedytacją wykorzystał żonę, która nie radziła sobie z problemem alkoholowym, który jak twierdziła, był spowodowany jego zachowaniem. W ocenie Sądu ze strony oskarżonego, nie było w ogóle dobrej woli aby naprawić relacje z pokrzywdzoną, a przemawia za tym chociażby to, iż sprawa dotycząca zarzutu znęcania w okresie od 23 maja 2012 r. do 12 listopada 2014r. zakończyła się wyrokiem warunkowo umarzającym, jednakże z uwagi na naganne zachowanie oskarżonego wobec żony postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 31 sierpnia 2016r. ( k. 632-634), zostało ono podjęte, gdyż oskarżony bez wglądu w swoje zachowanie nadal znęcał się nad żoną psychicznie i fizycznie, wypierając swoje niewłaściwe zachowania i oskarżając o wszystko żonę.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonego Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych mu czynów. Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonemu z chwili realizacji czynów zabronionych polegających na znęcaniu, a mianowicie chęć dokuczenia i poniżenia swojej żony. Wszak tylko takiej motywacji można by się dopatrywać w jego działaniach.

Wartościując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia dyrektyw wymiaru kary, Sąd wziął pod uwagę, iż zarzucanego mu czynów dopuszczał się także działając pod wpływem alkoholu tj. czynnika kryminogennego, który sprawia, że człowiek przestaje panować nad swoją sferą emocjonalną i woluntarywną osobowości, doprowadzając do objawienia zachowań, determinowanych prototypycznymi uczuciami.

Wymierzając karę Sąd miał także na względzie sytuację materialną oskarżonego jego właściwości i warunki osobiste oraz nie pominięto, iż nie był uprzednio karany sędownie.

Oskarżony jest dorosłym człowiekiem i doświadczonym życiowo. Z całą pewnością miał świadomość bezprawności i naganności czynów, których się dopuścił oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jego działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jego czyn, wyłączyłyby odpowiedzialność karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Można też było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem w sytuacji w jakiej się znalazł.

Poszanowania godności innych osób, w szczególności bliskich, którą powinien był wspierać oraz nie wyrządzania cierpień, można wymagać nawet od osób słabo zorientowanych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego pokrzywdzonej tj. godność osobistą, wolność, nietykalność cielesną, uszczerbek na zdrowiu, wartość dokumentów i prawo do dysponowania nimi oraz to, że czynów tych dopuścił się oskarżony działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, a także stopień społecznej szkodliwości jego czynów.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy jej wymiaru a zawarte w art. 3 k.k., art. 58 § 1 k.k. i art. 53 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z pkt I karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt II 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt III 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt IV 4 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. tak orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności.

Sąd miał na uwadze, aby kary jednostkowe nie przekraczały stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i nie przekracza stopnia winy.

Sąd uznał, iż w tym przypadku nie zachodzi potrzeba izolacyjnego oddziaływania na postawę sprawcy. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech ) lat tytułem próby. W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary izolacyjnej nie realizowałoby należycie jej celu. Oskarżony jest jeszcze w miarę młodym człowiekiem , na chwilę obecną nie karany za przestępstwa. Z tych względów uznać należy, że wymierzenie mu kary izolacyjnej za przypisane mu obecnie czyny, byłoby nadmiernie surowe i zawierało nie tyle element wychowawczy, ile retorsyjny. Nie bez znaczenia jest fakt, iż strony są już byłym małżeństwem. Stąd też należy ocenić, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary, oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa.

Sąd określił okres próby na 3 lat. Umożliwi to, w ocenie Sądu, pełną kontrolę przebiegu procesu resocjalizacyjnego i ewentualną korektę prognozy kryminologicznej. W ocenie Sądu, groźba zarządzenia wykonania kary zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa., zważasz a ze zachwianie oskarżonego będzie podlegało kontroli w ramach dozoru, a ponadto nałożono na niego obowiązki stosownie do treści art. 72 § 1 pkt 5 i 7a k.k., celem zapewnienia bezpieczeństwa pokrzywdzonej, która boi się oskarżonego do chwili obecnej , czuje przed nim lęk i niepokój. Obowiązek ten jest tym bardziej uzasadniony, iż strony zamieszkują wspólnie w domu, który pokrzywdzona aktem notarialnym przekazała na rzecz męża. Tymczasem obecnie, oskarżony złożył pozew przeciwko pokrzywdzonej o eksmisję z tego domu.

W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako takie powinny kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy.

Sąd miał na uwadze, aby kara ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów oraz następujące okoliczności: czas trwania znęcania się, formę znęcania się – psychiczną i fizyczną, uszkodzenie ciała pokrzywdzonej, motywację sprawcy – chęć poniżenia pokrzywdzonej, ukrycie dokumentów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował działanie oskarżonego, które nacechowane było złośliwością i chęcią wykazania jego dominującej roli w domu.

W ocenie Sądu orzeczona kara będzie wystarczająca wobec sprawcy, tj. celów represyjno – wychowawczych, jak również spełni swoje zadanie w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnia nie tylko cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Powyższa kara ma nie tylko wychować sprawcę, ale również ma być dolegliwością za popełnione przez niego przestępstwo. Kara ma także na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz ma umocnić postawę poszanowania prawa.

Należy stwierdzić, że orzeczona kara realizuje swe cele takie jak: cel sprawiedliwościowy – jest współmierna do ciężkości przestępstwa, a co za tym idzie - jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i zawinienia sprawcy, cel prewencji indywidualnej – będzie ona, w ocenie Sądu, działała zarówno wychowawczo. Sprawę, że sprawca nie popełni ponownie przestępstwa, jak i represyjnie – będzie stanowiła dolegliwość, która przekona sprawcę o nieopłacalności łamania prawa, jego szybkości i surowości; cel prewencji ogólnej – będzie ona działała, przez swą nieuchronność, odstrasżająco na innych potencjalnych sprawców. Ponadto kara ta będzie w sposób istotny wpływała na poczucie sprawiedliwości społecznej.

Na rzecz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej – wyznaczone z urzędu – zasądzono przepisane prawem wynagrodzenie (powiększone o podatek VAT), gdyż oskarżony kosztów tych samodzielnie nie opłacił.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 627 k.p.k. w zakresie opłaty od kary i części wydatków. W pozostałym zakresie o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego od części zwrotu wydatków biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności i powołane przepisy, Sąd orzekł jak w wyroku.